

Mennesker; saa er de ikke til Glæde for deres Forældre og ikke til Gavn for det Samfund, hvis Sønner og Døtre de er. Derfor skal man passe paa, naar man nu staar overfor Spørgsmaalet om Læreruddannelsen her i Danmark. Det glædede mig i Dag ved Eftermiddagsmødet at høre de Udtalelser, som blev fremsat af Ordføreren for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen. Jeg kan i næsten alt væsentligt underskrive hans Ord, og det glædede mig, at han, der selv er Seminarist og i mange Aar har været Lærer indtil for faa Aar siden, har Øje for, at dette Eksamensvæsen og Eksamensafguderiet, som vi driver i dette Land, maa man se at komme bort fra.

Nu har jeg gjort mig bekendt med dette Lovforslag, som den højtærede Minister for Undervisningsvæsenet har fremsat for Rigsdagen, og jeg studser ved, at det, der i Lovforslaget stilles op som Adgangsbetingelse for at komme ind paa et Seminarium, i Virkeligheden er, at man møder med Realeksamen. Den højtærede Minister har selvfølgelig sukket denne Pille til. Den højtærede Minister har sørget for, at det ser saa uskyldigt ud som vel muligt. Den højtærede Minister siger, at Lovforslaget indeholder den Bestemmelse med Hensyn til Optagelsesprøven, at den paagældende skal have de samme Kundskaber, som kræves ved Realeksamen, men, føjer Ministeren til, der er dog ikke krævet Realeksamen som Betingelse for Optagelse i Seminarierne, og Ministeren føjer senere til, at da det fra alle Sider ønskes og ogsaa er ønskeligt, at Adgangen til Seminarierne maa staa aaben for Kredse af Befolkningen, der ikke har Adgang til Realeksamen, indeholder dette Forslag heller ikke Krav om Realeksamen, men derimod Krav om en Kundskabsmængde af lignende Omfang som det, der kræves til denne Eksamen. Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har jo Ret i, at det er „det samme paa en anden Maade“; som Madam Mangor siger i sin Kogebog: Man tager, og man laver, det samme paa en anden Maade. Thi det er klart, at naar det sættes som ønskeligt, at man har det Maal af Kundskaber, der opnaas ved at frekventere en Realskole og tage Realeksamen, naar man vil have Adgang til Seminarierne, vil det føre til, at for at sikre sig søger man en Realskole. Men det bliver en langsom Vej; det varer 3 Aar, og hvis Seminarieuddannelsen saa skal vare 4 Aar — hvorom der jo er Strid — bliver det 7 Aar. Og saa spørger jeg: Er da den Undervisning, der meddeles paa Realskolerne, en Undervisning, der har til Hensigt at opdrage Lærere

og Lærerinder? Nej, tværtimod. Det er slet ikke Meningen med Realskolerne, at de skal være forberedende Skoler for Seminarierne. Det er Realskolernes Opgave at præparere de Mennesker, der vil ind i Statens Tjeneste, i Postvæsenet, Telegrafvæsenet, Jernbanevæsenet og alle de andre mange Væsener, vi har, gennem en Eksamen, der kvalificerer dem dertil, men det har aldrig været Hensigten med Realskolerne, at de skulde være Forskoler for Seminarierne. Derfor siger jeg til Rigsdagens ærede Medlemmer: Tag Dem nu i Agt her, det er det første Skridt, der koster. Man skal ikke som Betingelse for at blive optaget paa Seminarier stille et Krav, som er ensbetydende med, at de fleste Mennesker for at sikre sig gaar ind paa en Realskole og tager Realeksamen. Realskolerne er ogsaa mere Overklaseskoler end almindelige Skoler, men det skal jeg lade ligge her. Det, der er Hovedsagen for mig, er, at man faar en Seminarieuddannelse med det for Øje at opdrage Lærere og Lærerinder, og at man indprenter den Ungdom her i Danmark, der vil gaa Lærervejen, at de har at indrette sig fra første Færd paa at dygtiggøre sig til den Gerning, ikke ved at gaa de lange Omveje gennem Realskolen for der at faa de Kundskaber og Eksaminer, der her kræves for Optagelse paa Seminarierne, men ved at de vælger Lærergerningen som deres Livsopgave. Jeg er bange for, at man faar en hel Del Affald fra Realskolerne, naar man stiller disse Betingelser for Optagelse paa Seminarierne, og det vil jeg nødig se. Jeg vil erkende, at man har set meget højere tidligere; det var mærkværdigt, at den Tanke kom til Orde her, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen er uden Skyld i, at man fik Danmarks Lærerforenings Bestyrelse ind paa, at man skulde kræve Studentereksamen som Betingelse for at komme ind paa et Seminarium. Noget saa uhyrligt havde jeg aldrig tænkt mig, man skulde faa at høre; man skal høre meget, før Ørene falder af, men at det skulde være Adgangsbetingelse for at komme ind paa et Seminarium, at man var blevet Student, det maa da virkelig være Udslag af en Overtro med Hensyn til Eksamens Værd og Betydning. Fordi en Mand kan blive Student, er det slet ikke sikkert, at han kan blive en god og dygtig Lærer, og skulde Studentereksamen være en Betingelse for at komme ind i Skolerne, er jeg bange for, at vi ad en Omvej fik Per Degn om igen. Nok tror jeg, at den nymodens Per Degn vilde være mere ædru end den